

Rapport

Gemeente Den Helder

Nota Hogere grenswaarde

Colofon

Rapportnummer:		
Datum:	20 juni 2013	
Versie:	001	DEFINITIEF CONCEPT
Opdrachtgever:	Gemeente Den Helder Afdeling Ruimte Wonen en Ondernemen Postbus 36 1780 AA DEN HELDER	
Contactpersoon:	De heer G. de Loos Telefoon: +31 (0)223 67 88 43 Fax: +31 (0)223 67 88 01 E-mail: g.de.loos@denhelder.nl	

Inhoudsopgave**Pagina**

1. INLEIDING	4
1.1 DE HOOFDLIJNEN VAN HET HELDERSE GELUIDSBELEID.....	4
1.2 WAAROM EEN HOGERE GRENSSWAARDEN-BELEID?.....	5
1.3 OPBOUW VAN DE NOTA	5
2. NADERE TOELICHTING PROCEDURE HOGERE GRENSSWAARDE.....	7
2.1 INLEIDING	7
2.2 WETTELIJK KADER VOOR DE PROCEDURE HOGERE GRENSSWAARDE	8
2.3 PROCEDURELE ASPECTEN	12
3. GEBIEDSGERICHTE AMBITIES EN ONTHEFFINGSCRITERIA HOGERE WAARDEN	14
3.1 GEBIEDSGERICHTE AANPAK	14
3.2 ONTHEFFINGSCRITERIA HOGERE WAARDEN:	15
4. AANDACHTSPUNTEN VOOR DE HELDERSE PRAKTIJK	18
4.1 BEZWAREN VAN STEDENBOUWKUNDIGE, LANDSCHAPPELIJKE OF FINANCIËLE AARD	18
4.2 EISEN AAN EEN VERZOEK OM HOGERE GRENSSWAARDE.....	19
4.3 GEVOELIGE BESTEMMINGEN	20
4.4 CUMULATIE VAN GELUID.....	20
4.5 DOVE GEVELS.....	21
4.6 30 KM/UUR-WEGEN.....	22
4.7 BINNENNIVEAUS	22
5. PROCESMATIGE INBEDDING.....	24

Bijlagen

Bijlage 1	verklarende woordenlijst
Bijlage 2	Koppeling Wgh en WRO/Wabo
Bijlage 3	Ambitietabel
Bijlage 4	Aanvraagformulier Hogere waarde
Bijlage 5	Procedure kadastrale registratie
Bijlage 6	Verklaring eensluidendheid

1. Inleiding

Voor u ligt de nota Hogere grenswaarden van de gemeente Den Helder. Deze nota is onderdeel van het Helderse geluidbeleid. De hoofdlijnen van dit beleid zijn vastgelegd in de nota Geluidbeleid Gemeente Den Helder. Deze beleidsnotitie is van toepassing bij het voorbereiden van de vaststelling van een bestemmingsplan, het nemen van een afwijkingsbesluit bestemmingsplan (Wabo) of de aanleg of reconstructie van een weg.

De voorliggende nota Hogere grenswaarden geluid beschrijft in de eerste plaats hoe de gemeente wil omgaan met nieuwe situaties en haar bevoegdheid tot het vaststellen van hogere grenswaarden wil invullen. Per gebied wordt beschreven welke ambitie de gemeente Den Helder heeft voor geluid en onder welke voorwaarden hiervan mag worden afgeweken (ontheffingscriteria).

Daarnaast wordt ook in bestaande documenten ingegaan op het onderwerp geluid:

1. Nota Den Helder gevierd! en de bijbehorende Uitvoeringsnota Evenementen
2. Handboek zonebeheer met beleid Industrierreinen gemeente Den Helder

Tezamen vormen deze nota's het gemeentebrede, gebiedsgerichte geluidsbeleid van de gemeente Den Helder.

1.1 De hoofdlijnen van het Helderse geluidbeleid

De doelstelling van het beleid is het behouden van de goede kwaliteit van de leefomgeving en het benutten van kansen om, daar waar het noodzakelijk is, de kwaliteit van de leefomgeving te verbeteren. Een belangrijke subdoelstelling is het realiseren een passende geluidskwaliteit in elk gebied. Geluidskwaliteit is hierbij een breder begrip dan het slechts toetsen aan de geluidsnormering in de Wet geluidhinder.

Uiteraard is er bij het opstellen van het gemeentelijk geluidsbeleid uitvoering geven aan de wet- en regelgeving en reeds geformuleerd beleid. In de Wet geluidhinder is een voorkeurswaarde en een ten hoogst toelaatbare geluidbelasting opgenomen. Den Helder kiest er niet automatisch voor altijd gebruik te maken van het wettelijke toegestane maximum geluidniveau. Bij het invullen van de bandbreedtes die de Wet geluidhinder biedt, wordt getracht, daar waar mogelijk, de voorkeurswaarden aan te houden. Ook bij het treffen van geluidreducerende maatregelen wordt in eerste instantie uitgegaan van de voorkeursvolgorde 'bron, overdracht, ontvanger'¹.

1 Voorbeelden zijn:

1. bron: beïnvloeden van de vervoersstromen, het toepassen van geluidzaam asfalt op de hoofdwegen en 'fluisterklinkers' op 30 km/uur-wegen met een grote verkeersintensiteit;

Aanpak bij de bron staat voorop. Indien bronmaatregelen onvoldoende effect hebben, kunnen overdrachtsmaatregelen worden overwogen. Als laatste komen maatregelen aan geluidsgevoelige bestemmingen aan de orde, zoals het isoleren van woningen. De gemeente Den Helder kiest er echter uitdrukkelijk voor om bij nieuwe situaties naast de kostenefficiëntie ook de duurzaamheid van de maatregel(en) te beoordelen.

De gemeente Den Helder heeft het geluidbeleid gebiedsgericht ontwikkeld. Het grondgebied van de gemeente Den Helder is onderverdeeld in tien gebiedstypen. De ruimtelijke- en functionele kenmerken zijn hierbij bepalend geweest. Per gebied is voor geluid een ambitie vastgesteld. Bij ontwikkelingen binnen deze gebieden vormt deze ambitie naast de wettelijke voorkeurswaarde dan ook het toetsingskader. Uiteraard moet afwijking van de ambitie voor het gebied tot de maximale grenswaarde mogelijk blijven. In die gevallen moet, evenals nu het geval is, wel een hogere grenswaarde worden aangevraagd. Deze nota beschrijft onder welke voorwaarden afwijkingen van de voorkeurswaarde van de Wet geluidhinder c.q. onze ambitie mogelijk moet zijn.

1.2 **Waarom een hogere grenswaarden beleid?**

De Wet geluidhinder kent een stelsel van normen ter voorkoming van hinder. Ter bescherming van woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen zijn in dit stelsel voor verschillende geluidsbronnen grenswaarden opgenomen, waarbij een ondergrens (de voorkeurswaarde) en een bovengrens (de maximaal toelaatbare geluidsbelasting) gelden. In het gebied tussen de ondergrens en de bovengrens kan voor woningen (en andere gevoelige bestemmingen) een zogenaamde hogere waarde worden vastgesteld.

De hogere waarde-procedure is de procedure die gevolgd moet worden voor het vaststellen van een geluidsbelasting waar deze, in een specifieke situatie, hoger is dan de voorkeurswaarde.

Op grond van de Wet geluidhinder hebben gemeenten een grotere beleidsvrijheid, die zij kunnen gebruiken om een geluidsbeleid te ontwikkelen dat is toegespitst op de plaatselijke omstandigheden. De bevoegdheid om hogere grenswaarden vast te stellen is (op enkele uitzonderingen na) gedecentraliseerd. Ook vervalt het merendeel van de ontheffingscriteria en randvoorwaarden: de gemeente zal de noodzaak tot het vaststellen van hogere grenswaarden zelf moeten motiveren.

1.3 **Opbouw van de nota**

In hoofdstuk 2 staat een nadere toelichting op de wettelijke procedure met betrekking tot het vaststellen van hogere grenswaarden. In het daarop volgende hoofdstuk komen de

2. overdracht: afscherming door aarden wallen, schermen en/of niet-geluidsgevoelige gebouwen. In speciale gevallen afschermende bebouwing door middel van woningen; dit is alleen mogelijk indien de hogere geluidbelasting van deze woningen wordt gecompenseerd door de bouw van een groot aantal woningen met een lagere geluidbelasting;

3. ontvanger: naast de klassieke gevelisolatie wordt ook de indeling van de woningen en een geluidsluwe zijde hierbij betrokken.

gebiedsgerichte ambities en ontheffingscriteria aan bod. In hoofdstuk 4 worden de aandachtspunten voor de gemeentelijke uitvoeringspraktijk beschreven. Tenslotte beschrijft het laatste hoofdstuk de procesmatige inbedding van de beleidsuitvoering.

2. Nadere toelichting Procedure Hogere grenswaarde

In dit hoofdstuk worden de algemene kaders voor de beoordeling van hogere grenswaarden beschreven.

2.1 Inleiding

In de Wet geluidhinder en de daarbij behorende uitvoeringsbesluiten zijn normen en grenswaarden opgenomen voor de toelaatbare geluidbelasting van onder meer industrielawaai en weg- en railverkeerslawaai.

Een geluidbelasting onder de voorkeurswaarde is in het algemeen zonder meer toelaatbaar. De effecten van geluid worden dan aanvaardbaar geacht.

Een geluidbelasting hoger dan de maximale ontheffingswaarde is niet toelaatbaar.

In het gebied tussen de voorkeurswaarde en de grenswaarde is de geluidbelasting alleen toelaatbaar na een bestuurlijk afwegingsproces. Dit afwegingsproces heeft vorm gekregen in de zogenoemde hogere grenswaarde-procedure.

Procedures voor hogere grenswaarden zijn mogelijk aan de orde wanneer de gemeente een bestemmingsplan vaststelt of wijzigt, waarbij (een gedeelte van) het plan binnen de zone van een weg, een spoorlijn en/of een gezoneerd industrieterrein ligt. Dit kan zowel een bestaande als een geprojecteerde weg, spoorlijn of industrieterrein zijn. Ook bij de aanleg of wijziging van een weg of spoorweg en bij de aanleg of wijziging van een zoneringsplichtig industrieterrein kan een procedure hogere grenswaarde aan de orde zijn.

Relatie met Wet op de ruimtelijke ordening

Indien in een nieuw bestemmingsplan geluidgevoelige bestemmingen worden vastgesteld, of een bestaand bestemmingsplan wordt herzien binnen de geluidzones langs wegen, spoor of industrieterreinen, dan moet een akoestisch onderzoek worden uitgevoerd. Dit is vastgelegd in de Wet op de ruimtelijke ordening (WRO) en in het Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro).

Artikel 10 WRO geeft aan dat de overheid moet zorgen voor een goede ruimtelijke ordening. Dit houdt in dat in het kader van een bestemmingsplan bekeken moet worden of het vanuit het aspect geluid mogelijk is om een bepaalde functie op een bepaalde plek te bestemmen. In de meeste gevallen dient een akoestisch onderzoek te worden uitgevoerd. Het akoestisch onderzoek voor het bestemmingsplan wordt dan gebruikt voor de hogere waarden-afweging.

In artikel 15 van het Bro wordt de koppeling met de Wet geluidhinder en de uitvoeringsbesluiten expliciet gelegd. Artikel 15, lid 1 schrijft voor dat in het bestemmingsplan wordt aangegeven hoeveel woningen en gebouwen (komen te) liggen binnen zones. Op basis hiervan kan worden bepaald of en voor welke woningen hogere waarden aangevraagd moeten worden. Als het gaat om een bestemmingsplanherziening of vrijstelling kan worden volstaan met het aangeven van de voor woningen en gebouwen ten hoogste toelaatbare geluidbelasting, welke bij de herziening of vrijstelling van het bestemmingsplan in acht moet worden genomen.

Als uit het akoestisch onderzoek voor het bestemmingsplan blijkt dat bij geluidgevoelige bestemmingen de geluidbelasting de voorkeurswaarde overschrijdt, dient een hogere grenswaarde te worden vastgesteld. Voor de reconstructie van bestaande wegen en bestaande spoorwegen kan in sommige situaties ook een procedure hogere grenswaarde noodzakelijk zijn, zonder dat sprake is van een herziening of vrijstelling van het bestemmingsplan.

De geluidzones van de Wet geluidhinder

Wegen, spoorwegen en zoneringsplichtige industrieterreinen kennen een geluidzone. De geluidzone is het afgebakende gebied, waarbinnen de normen en grenswaarden van de Wet geluidhinder en de daarbij behorende uitvoeringsbesluiten van toepassing zijn.

De breedte van de zone langs wegen is afhankelijk van het aantal rijstroken. De breedte van de zones is wettelijk vastgesteld in de Wet geluidhinder.

Bij railverkeer zijn de zonebreedtes eveneens vastgesteld per traject. Deze zijn te vinden in het Besluit geluidhinder spoorwegen.

De geluidzones voor gezondeerde industrieterreinen zijn voor ieder afzonderlijk industrieterrein vastgelegd door middel van zonebesluiten met zonekaarten of door middel van bestemmingsplannen of bestemmingsplankaarten. Niet ieder industrieterrein is zoneringsplichtig. Zoneringsplichtig zijn alleen die industrieterreinen waarop bepaalde soorten bedrijven aanwezig zijn of zich kunnen vestigen (deze categorieën zijn aangewezen in artikel 2.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer).

2.2 Wettelijk kader voor de procedure hogere grenswaarde

De basis voor de hogere grenswaarde-besluiten wordt dus gevormd door de Wet geluidhinder en het Besluit geluidhinder. Het vaststellen of herzien van een hogere grenswaarde is meestal gekoppeld aan een vast te stellen of te herziene bestemmingsplan.

In de Wabo staat ondermeer aangegeven wanneer de Wet geluidhinder van toepassing is en in welke situaties bij overschrijding van de voorkeurswaarde een hogere waarde kan worden verleend.

Tabel 1: Samenvatting wettelijke kaders

Geluidbron	Relevante artikelen Wgh	Uitvoeringsbesluit
Wegverkeerslawaaai (VL)	art. 81-87, art. 100 Wgh	Besluit geluidhinder
Railverkeerslawaaai (RL)	art. 105, 106 en 129 Wgh	Besluit geluidhinder
Industrielawaaai (IL)	Art. 47, 49, 65, 66 en 68 Wgh Art. 59 Wgh (zones van rechtswegen)	Besluit geluidhinder

2.2.1 Voorkeurswaarde en maximale grenswaarde voor wegverkeerslawaaai

De voorkeurswaarde voor woningen bedraagt 48 dB(A), met als dosismaat L_{den} . Onder deze waarde hoeft wettelijk gezien aan verkeerslawaaai geen aandacht te worden besteed. Voor het toestaan van hogere waarden dan de voorkeurswaarde bestaan bepaalde bandbreedtes. Hierbij geldt als hoofdregel:

- Bij nieuwe situaties gelden strengere eisen dan bij bestaande;
- In buitenstedelijke situaties gelden strengere eisen dan in binnenstedelijke;

- Indien de voorkeurswaarde wordt overschreden, kunnen eisen worden gesteld aan de indeling van de woningen.

In de onderstaande tabel zijn de voorkeurswaarden en maximale ontheffingswaarden voor wegverkeerslawaai opgenomen bij nieuwe woningbouw binnen de geluidzone van een bestaande weg en bij de aanleg van een nieuwe weg langs bestaande woningen.

Tabel 2: Voorkeurswaarde en maximale ontheffingswaarde wegverkeerslawaai nieuwe situaties L_{den}

Situatie	Geluidgevoelige bestemming	voorkeurswaarde	maximale ontheffingswaarde	hoogst toelaatbaar binnenniveau
stedelijk	Woningen	48	63	33
	Scholen en ziekenhuizen / verpleeghuizen	48	63	28
	Andere gezondheidszorggebouwen	48	53	33
	Woonwagenstandplaatsen	48	53	28
	Andere geluidgevoelige terreinen	53	58	
buitenstedelijk	Woningen	48	53 bij nieuwe bestemming	33
	Scholen en ziekenhuizen / verpleeghuizen	48	53 bij nieuwe bestemming 58 bij aanleg/wijzig. weg	28
	Andere gezondheidszorggebouwen	48	53	33
	Woonwagenstandplaatsen	48	53	28
	Andere geluidgevoelige terreinen	53	58	

Daarnaast kent de wet een afzonderlijke beoordelingssystematiek voor de reconstructie van wegen. Er is sprake van een reconstructie van een weg, indien:

- een bestaande weg wordt gewijzigd en
- woningen een verhoging van de geluidbelasting ondervinden van 2 dB(A) of meer tengevolge van deze wijziging.

Het effect van de wijziging wordt daarbij gebaseerd op akoestisch onderzoek, waarbij de akoestische situatie 10 jaar ná reconstructie wordt vergeleken met de akoestische situatie vóór reconstructie. In tabel 3 is een verkorte weergave gegeven van de voorkeurswaarde en hoogst toelaatbare geluidbelasting na ontheffing.

Tabel 3: Voorkeurswaarde en maximale ontheffingswaarde wegverkeerslawaai in bestaande situaties (sanering) en reconstructies L_{den} in dB

Situatie	voorkeurs-grenswaarde	maximale ontheffingswaarde		hoogst toelaatbaar binnenniveau
Heersende geluidsbelasting < 48	48	53		33
Eerder is een hogere waarde vastgesteld	Laagste van: - heersende waarde voor reconstructie - hogere vastgestelde waarde	63 (stedelijk)	58 (buitenstedelijk)	
Niet eerder hogere waarde vastgesteld en geluidsbelasting < 53	Heersende waarde vóór reconstructie	63 (stedelijk)	58 (buitenstedelijk)	
Eerder is een hogere waarde vastgesteld in het kader van sanering	hogere vastgestelde waarde door minister I&M	68		

Geluidsreductie elders, ten minste gelijk aantal woningen een vermindering met dezelfde waarde als de toename t.p.v. reconstructie		68	
Niet eerder hogere waarde vastgesteld en geluidsbelasting >53	53	68	43

2.2.2 Voorkeurswaarde en maximale ontheffingswaarde railverkeerslawaai

De voorkeurswaarde voor woningen ten gevolge van railverkeerslawaai bedraagt 55 dB(A), met als dosismaat L_{den} . Onder deze waarde hoeft wettelijk gezien aan railverkeerslawaai geen aandacht te worden besteed. Voor het toestaan van hogere waarden dan de voorkeurswaarde bestaan bepaalde bandbreedtes. Hierbij wordt in vergelijking met wegverkeerslawaai geen onderscheid gemaakt tussen nieuwe en bestaande situaties en binnen- en buitenstedelijke situaties. Indien de voorkeurswaarde wordt overschreden, kunnen eisen worden gesteld aan de indeling van de woningen.

In de onderstaande tabel zijn de voorkeurswaarden en maximale ontheffingswaarden voor railverkeerslawaai opgenomen voor nieuwe woningbouw binnen de geluidzone van een spoorlijn en bij de aanleg van een nieuwe spoorlijn langs bestaande woningen.

Tabel 4: Railverkeerslawaai L_{den} in dB

Situatie	voorkeurs-grenswaarde	maximale ontheffings-waarde	hoogst toelaatbaar binnenniveau
alle situaties: <ul style="list-style-type: none"> nieuwe woningen langs bestaand spoor; nieuwe spoorwegen langs bestaande woningen; wijziging aan de spoorweg 	55	68	33

2.2.3 Voorkeurswaarde en maximale ontheffingswaarde voor industrielawaai

Op grond van de Wet geluidhinder²¹⁾ (Wgh) dient een zone te worden vastgesteld rondom industrieterreinen waarop de zogenaamde "grote lawaaimakers" zijn of mogen worden gevestigd. Ook terreinen met andersoortige lawaaimakers kunnen worden gezoneerd. In de onderstaande tabel zijn de voorkeurswaarden en maximale ontheffingswaarden voor Industrielawaai opgenomen.

Tabel 5: Voorkeurswaarde en maximale grenswaarde Industrielawaai L_{den} in dB

Situatie woning op moment zonevaststelling	voorkeurs-grenswaarde	maximale ontheffings-waarde	hoogst toelaatbaar binnenniveau
Woningen/woonwagendplaatsen	50	55 1)	30
Onderwijsgebouwen, ziekenhuizen en verpleeghuizen	50	60	35

² De officiële benaming hiervoor luidt: 'inrichtingen die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken', zoals is opgenomen in artikel 2.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Daarnaast worden ook termen als 'Wgh-bedrijven' of 'A-inrichtingen' gebruikt.

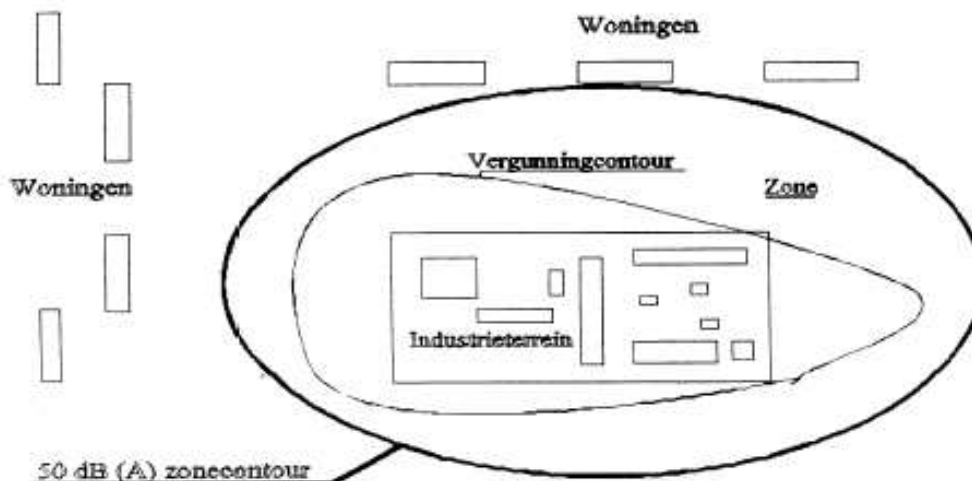
Andere gezondheidsgebouwen	50	55	30
Geluidsgevoelige terreinen	50	55	

1) Voor bestaande woningen aan de Binnenhaven is in het kader van de saneringsoperatie industrielawaai een maximaal geluidniveau (MTG) van 60 dB(A) vastgesteld.

In de gemeente Den Helder liggen vijf geluidsgezoneerde industrieterreinen; Havengebied Den Helder, Westoever, Oostoever, de Kooy en Kooypunt.

De zone is een aandachtsgebied rondom een industrieterrein, waarbuiten door de bedrijven op dat terrein gezamenlijk geen hogere geluidsbelasting dan 50 dB(A) mag worden veroorzaakt. De zone ligt tussen de grens van het industrieterrein en de vastgestelde zonegrens (voor de goede orde: het industrieterrein zelf maakt dus geen deel uit van de zone.) Dit betekent dus dat de ruimte tussen de vergunde 50 dB(A)-contour en de vastgestelde zone in feite de beleidsruimte is, die de betrokken overheden hebben ten aanzien van de vestiging van nieuwe bedrijven of uitbreiding van bestaande bedrijven (zie tekening).

In een gebied dat binnen een zone van een industrieterrein ligt, met activiteiten die zeehavengebonden zijn, geldt voor nieuw te bouwen woningen onverkort de zogenoemde 'zeehavennorm'. Dit geldt zowel voor nieuwe situaties (art. 50 Wgh) als bestaande situaties (art. 60 Wgh). De grenswaarde voor nieuwe woningen blijft 60 dB(A). De zeehavennorm kan ook worden toegepast als de woningen aansluitend op een bestaand woongebied worden gebouwd, en dat bestaande woongebied beperkt wordt uitgebreid.

Met het vaststellen van de geluidszone rond een industrieterrein, is ook de in totaal beschikbare geluidsruimte voor dat industrieterrein vastgelegd. Immers, buiten de zone mag de geluidsbelasting niet hoger worden dan 50 dB(A). Samengevat: de zone werkt twee kanten op. In de eerste plaats in de richting van de industrie. Op grond van de Wet milieubeheer (Wm) moeten bij het beschikken op een aanvraag voor het verlenen van een milieuvergunning

de uit de zonering voortvloeiende grenswaarden in acht worden genomen. We noemen dit het toetsen aan de geluidszone.

In de tweede plaats gelden binnen de zone beperkingen voor woningbouw, immers hoe dichterbij het industrieterrein, des te hoger de geluidsbelasting. Als hoofdregel geldt hier:

- buiten de zone zijn er geen belemmeringen voor woningbouw;
- bij nieuwe situaties gelden strengere eisen dan bij bestaande;
- binnen de zone (daar wordt de voorkeurswaarde van 50 dB(A) overschreden), worden eisen gesteld aan het binnenniveau in de woningen.

2.3 Procedurele aspecten

Burgemeester en Wethouders van Den Helder zijn bevoegd tot het vaststellen van hogere grenswaarden.

In een aantal specifieke gevallen blijft Gedeputeerde Staten van Noord Holland het bevoegde gezag. Deze bevoegdheid is vastgelegd in art. 110a, lid 7 van de Wgh. Het gaat daarbij om de navolgende besluiten:

- De aanleg of wijziging van hoofdspoorwegen;
- De aanleg of reconstructie van Rijkswegen;
- De aanleg of reconstructie van provinciale wegen;
- De vaststelling/wijziging van geluidszones voor industrieterrein van regionaal belang.

Dit betekent dat voor het overgrote deel van de hogere grenswaarden-procedures de gemeente in principe ambtshalve de hogere grenswaarden kan vaststellen.

Om de interne behandeling van de procedure goed te kunnen begeleiden, vervult het team Planontwikkeling van de afdeling Ruimte Wonen en Ondernemen met inschakeling van de Milieudienst Kop van Noord-Holland de adviserende rol bij de voorbereiding van de hogere grenswaarden-besluiten. Om de zorgvuldigheid te waarborgen kiest de gemeente Den Helder er voor dat bij interne procedures (bouwplannen, aanleg en reconstructie van gemeentelijke wegen) de betreffende afdeling een hogere waarden-verzoek opstelt.

Daarnaast kunnen diverse andere instanties de gemeente verzoeken een hogere grenswaarde vast te stellen of te wijzigen. Op grond van het Besluit geluidhinder (art. 5.1 t/m 5.3), kan een dergelijk verzoek worden ingediend door:

- Beheerder van een gezoneerd industrieterrein;
- Het bestuur van de Kamer van koophandel en fabrieken;
- B&W van buurgemeenten (i.g.v. aanleg of reconstructie van een weg);
- De spoorwegexploitant.

Afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding van hogere grenswaarden-besluiten. De beslistermijn is 6 maanden; de termijn start na ontvangst van het verzoek.

Het (ontwerp)besluit moet gepubliceerd worden in één of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op een andere geschikte wijze en moet worden toegezonden aan belanghebbenden. Op basis van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt als belanghebbende aangemerkt degene wiens belang rechtstreeks bij het besluit is betrokken. Dit betekent dat het gaat om degene die om vaststelling hogere grenswaarde heeft verzocht dan wel de (toekomstige) eigenaar, andere zakelijk gerechtigde of gebruiker van een woning waarvoor de hogere grenswaarde is vastgesteld.

Het ontwerpbesluit moet, samen met de daarop betrekking hebbende stukken, gedurende 6 weken ter inzage worden gelegd. Het ontwerpbesluit dient gelijktijdig met ontwerpbestemmingsplan ter inzage te worden gelegd.

Zienswijzen kunnen zowel mondeling of schriftelijk door belanghebbenden worden ingediend; het indienen van pro forma zienswijze is wettelijk niet mogelijk. Van mondelinge zienswijzen dient een verslag te worden gemaakt. Indien geen zienswijzen worden ingediend geldt een aangepaste beslistermijn. Binnen 4 weken nadat de termijn voor het naar voren brengen van zienswijzen is verstreken, dient het besluit te worden genomen.

Tegen hogere grenswaardenbesluiten staat rechtstreeks beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Gebiedsgerichte ambities en ontheffingscriteria hogere waarden

De gemeente Den Helder heeft een gebiedsgericht geluidsbeleid ontwikkeld. Binnen het grondgebied van de gemeente Den Helder worden tien gebiedstypen onderscheiden. Per gebied is voor geluid een ambitie vastgesteld die in de plaats komt van de voorkeurswaarde. Alvorens in te gaan op de ontheffingscriteria die bij een verzoek om een hogere grenswaarde worden gehanteerd, worden in paragraaf 3.1 de ambities beschreven die per gebiedstype zijn vastgesteld, alsmede in hoeverre het afwijken van deze gestelde ambitie wordt geaccepteerd. Vervolgens wordt in paragraaf 3.2 beschreven onder welke voorwaarden zo'n afwijking mogelijk is.

3.1 Gebiedsgerichte aanpak

De gemeente hanteert een gebiedsgerichte aanpak. Immers, het ene gebied is het andere niet en de ambities voor de verschillende gebieden zijn dan ook gedifferentieerd geformuleerd. In de Nota Geluidbeleid van Den Helder is het grondgebied van de gemeente aan de hand van functioneel-ruimtelijke kenmerken onderverdeeld in gebieden.

geluidsklasse	VL	RL	IL
2 zeer rustig	38	45	40
1 rustig	43	50	45
0 redelijk rustig	48	55	50
-1 onrustig	53	58	55
-2 zeer onrustig	58	63	60
-3 lawaaiig	63	68	65
-4 zeer lawaaiig			

VL = Verkeerslawaai
RL = Railverkeerslawaai
IL = Industrielawaai

Om de communicatie rondom ambities gemakkelijker te maken is ervoor gekozen om de ambities per gebiedstype in eerste instantie aan te geven in een geluidsklasse en niet met normen c.q. getallen. Uiteraard is de geluidsklasse wel gekoppeld aan de traditionele geluidnormen die we kennen uit de Wet geluidhinder. De voorkeurswaarde uit de Wet geluidhinder komt dus overeen met redelijk rustig. In de figuur hierboven is dit aangegeven.

De aan de verschillende gebiedstypen gekoppelde ambities zijn weergegeven in de tabel in bijlage 3. Hierin is op schematische wijze weergegeven hoe ambities en de mogelijke afwijkingen hiervan zich binnen een gebiedstype kunnen voordoen. De maximale afwijking is als een bovengrens per gebiedstype aangegeven. Bij het toekennen van een hogere waarde zal op basis van de criteria in paragraaf 3.2 een afweging gemaakt moeten worden.

De ambitie ten aanzien van geluid is gekoppeld aan het onderscheiden gebiedstype. Hierbij is het karakter van het gebiedstype bepalend voor de ambitie. Bij de hoogdynamische gebieden, zoals woonwijken en industriegebieden gaat het om de bescherming van woningen. In de laagdynamische functies (natuur en agrarisch) gaat het niet om specifiek om de woningen maar om het gebied zelf. De aangegeven geluidsklassen hebben door de gehanteerde bandbreedte een indicatieve status.

Het toetsen aan de ambities zoals die zijn opgenomen in tabel in bijlage 3 is overigens alleen van toepassing voor de nieuwe situaties. Hiermee wordt bedoeld:

- De aanleg van een nieuwe weg of spoorlijn bij bestaande woningen;
- De bouw van woningen bij een bestaande weg of spoorlijn;
- De vestiging van een bedrijf bij bestaande woningen;
- De bouw van woningen bij een bestaand bedrijf.

In deze situaties is het immers mogelijk om keuzes te maken ten aanzien van het situeren van een geluidgevoelige bestemming ten opzichte van een geluidsbron. Dit zijn overigens veel voorkomende situaties. Daarnaast komt het natuurlijk ook voor dat er geheel nieuwe woongebieden worden ontwikkeld. Op dat moment ontstaat de situatie dat zowel de woningen als de weg nieuw zijn.

3.2 Ontheffingscriteria hogere waarden:

In deze paragraaf worden de criteria beschreven, waaraan een hogere grenswaarde afweging wordt getoetst en wat de overwegingen zijn om een verzoek al dan niet toe te kennen.

A. Hoofdcriteria

De Wet geluidhinder bevat de hoofdontheffingscriteria waaraan getoetst wordt.

Deze criteria zijn opgenomen in het Besluit geluidhinder. Dit houdt in dat ook in de toekomst een hogere waarde alleen kan worden verleend als *de toepassing van maatregelen aan de bron of in de overdracht onvoldoende doeltreffend is en/of er overwegende bezwaren zijn van stedenbouwkundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard* (kosteneffectiviteit).

Naast deze harde ontheffingscriteria heeft de gemeente een ontheffingenbeleid opgesteld, waarmee dit voor het Den Helderse grondgebied meer concreet wordt ingevuld. Daarmee is voor een ieder duidelijk hoe Den Helder met verzoeken om hogere grenswaarden omgaat.

B. Locatiespecifieke criteria

Ieder verzoek om een hogere grenswaarde wordt in elk geval aan de voornoemde criteria getoetst. Daarnaast worden bij de afweging over het toekennen van een verzoek om een hogere grenswaarde ook de locatiespecifieke kenmerken betrokken. De gemeente Den Helder kiest ervoor om de onderstaande locatiespecifieke kenmerken in de overwegingen als positief aspect mee te nemen dan wel als zwaarwegend argument mee te nemen:

- De nieuwbouw ter plaatse dient ter vervanging van bestaande bebouwing;
- De locatie is opgenomen in herstructureringsplannen;
- De nieuwbouw vult een open plaats op tussen aanwezige bebouwing;
- Met de ontwikkeling van de betreffende locatie worden één of meerdere andere milieuknelpunten (bijv. luchtkwaliteit, bodemsanering) elders opgelost.

C. Criteria voor het toekennen van een hogere waarde tot en met de geluidsklasse "onrustig"

Bij het toekennen van een verzoek om een hogere grenswaarde voor geluidgevoelige bestemmingen tot en met de geluidsklasse "onrustig" worden aanvullend ook de volgende criteria bij de afweging betrokken:

- Indien mogelijk moeten bronmaatregelen (bijvoorbeeld stillere asfalttypen) getroffen worden;
- Indien mogelijk wordt de afstand tussen de geluidsbron en de nieuwe woning(en) vergroot;
- In ieder geval dient bij woningen/appartementen de buitenruimte (tuin/balkon) te voldoen aan de ambitiewaarde van het betreffende gebied;
- Een zodanige vormgeving van het stedenbouwkundig ontwerp dat zoveel mogelijk afscherming voor het achterliggende gebied ontstaat;
- Vanaf de geluidsklasse "onrustig" dient bij een aanvraag van een bouwvergunning voor een woning en scholen een bouwakoestisch onderzoek te worden gevoegd en wordt getoetst of wordt voldaan aan de binnenwaarde van het Bouwbesluit.

D. Criteria voor het toekennen van een hogere waarde tot en met de geluidsklasse "zeer onrustig"

Bij het toekennen van een verzoek om een hogere grenswaarde voor geluidgevoelige bestemmingen tot en met de geluidsklasse "zeer onrustig" worden aanvullend ook de volgende criteria bij de afweging betrokken:

- Het geluidsaspect dient vanaf het eerste ontwerpstadium in de afweging te worden betrokken;
- Bij appartementen en seniorenwoningen dient minimaal 1 verblijfsruimte³ aan de geluidsluwe zijde te worden gesitueerd; bij ééngezinswoningen minimaal 3 verblijfsruimten aan de geluidsluwe zijde;

E. Criteria tot en met de geluidsklasse "lawaaig"

Bij het toekennen van een verzoek om hogere grenswaarde voor geluidgevoelige

³ In artikel 1.1 van Bouwbesluit 2003 is 'verblijfsruimte' als volgt gedefinieerd:

'ruimte voor het verblijven van mensen, dan wel een ruimte waarin de voor een gebruiksfunctie kenmerkende activiteiten plaats vinden'.

bestemmingen tot en met de geluidklasse "lawaaig" worden aanvullend de volgende criteria bij de afweging betrokken:

- Al het mogelijke moet gedaan om de geluidsbron stiller te maken dan wel de afstand te vergroten, zodat slechts in het geval van het opvullen van een open plaats tussen bestaande bebouwing en/of ter plaatse van vervangende nieuwbouw, nieuwe gevoelige bestemmingen worden gebouwd in de geluidsklasse "lawaaig";
- De lucht- en contactgeluidsisolatie tussen woningen/appartementen wordt met één geluidsklasse aangescherpt;

F. Niet akoestische compensatie

Daarnaast zal de gemeente bij de realisatie van woningen vanaf de geluidsklasse 'onrustig' niet-akoestische compensatie positief betrekken bij de overwegingen om een hogere waarde toe te staan. Bij niet-akoestische compensatie kan gedacht worden aan de volgende zaken:

- Grotere woningen / appartementen;
- Meer dan gemiddeld aantal parkeerplaatsen, liefst door middel van parkeren uit het zicht;
- De nieuwe locatie "groen" in te richten;
- De woningen / appartementen te voorzien van een hoger afwerkingsniveau;
- De hoogbelaste woningen / appartementen te situeren op een locatie met uitzicht;
- De hoogbelaste woningen / appartementen te situeren in de nabijheid van "uitloopgebieden" / natuurgebieden.
- Koopwoningen op geluidbelaste locaties in verband met vrije keuze van vestigen!

Grote woningbouwprojecten

Bij grotere bouwplannen (meer dan 200 woningen) geldt aanvullend een specifiek nader criterium dat voor maximaal 10% van de te realiseren woningen een hogere waarde dan de ambitie voor het betreffende gebied wordt vastgesteld.

Reconstructie wegen

Bij reconstructies van wegen (of bij wijziging van de verkeersstructuur) worden stille wegdektypen toegepast mits deze kosteneffectief en duurzaam kunnen worden toegepast.

4. Aandachtspunten voor de Helderse praktijk

De ervaring leert dat niet alle aspecten die zich in de praktijk voordoen op eenduidige wijze in de wetgeving zijn beschreven. In veel gevallen moet op lokaal niveau een keuze gemaakt worden hoe de wet- en regelgeving op dit punt geïnterpreteerd wordt. In dit hoofdstuk wordt daar waar mogelijk een aantal van deze aspecten met betrekking tot de hogere grenswaarden nader toegelicht:

- Wat verstaan we onder bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke of financiële aard? (paragraaf 4.1)
- Aan welke eisen moet een verzoek om hogere grenswaarde voldoen? (paragraaf 4.2)
- Welke functies we willen beschermen? (paragraaf 4.3)
- Hoe gaan we om met cumulatie van verschillende geluidsbronnen? (paragraaf 4.4)
- Hoe willen we omgaan met dove gevels? (paragraaf 4.5)
- 30 km/uur gebieden (paragraaf 4.6)

4.1 Bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke of financiële aard

In de praktijk is al veel ervaring opgedaan met de afwegingen die ten aanzien van bezwaren van stedenbouwkundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard zijn gemaakt. Onderstaand enkele voorbeelden die kunnen leiden tot het verlenen van een hogere grenswaarde.

- Stedenbouwkundige overwegingen: de aanvrager moet aantonen dat woningbouw ter plaatse noodzakelijk is (bijvoorbeeld vervanging of invulling lege plek) en de bebouwing niet anders kan worden gesitueerd ten opzichte van een geluidbron, om stedenbouwkundige of locatiespecifieke kenmerken;
- Landschappelijke overwegingen: het voorkomen dat een open landschap door geluidafschermdende voorzieningen (schermen) doorsneden wordt. Dit is altijd een locatiespecifieke afweging, die gemotiveerd dient te worden in het hogere waarde besluit;
- Financiële overwegingen: in dit kader is het van belang dat de meerkosten van maatregelen (getalsmatig) worden aangetoond. Daarnaast moet in de bestemmingsplanexploitatie rekening worden gehouden met de kosten van geluidafschermdende voorzieningen (daardoor wordt voorkomen dat in een latere planfase deze kosten als onvoorzien, dan wel onredelijk worden beschouwd).

Door in de hogere waarden afweging rekening te houden met eventuele bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke en financiële aard wordt een integrale afweging gemaakt.

De gewijzigde Wet geluidhinder legt nadrukkelijker dan voorheen een onderzoeksplicht op. Allereerst moeten het college van B&W de geluidbelasting zonder beperkende maatregelen in beeld brengen (art. 77, 1e lid onder a). Stellen B&W een hogere waarde vast, of overwegen ze dat, dan is het niet voldoende om te onderzoeken hoe effectief de maatregelen zijn om aan die hogere waarde te voldoen (art. 77, 2e lid). Het college van B&W moeten vervolgens ook de

maatregelen onderzoeken die kunnen helpen om aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen (art. 77, 1e lid onder b). Het college van B&W moeten dus goed motiveren waarom ze hogere waarden willen vaststellen en waarom niet voldaan kan worden aan de voorkeursgrenswaarde.

Maatregelen die bij het vaststellen van een hogere grenswaarde getroffen kunnen worden zijn bijvoorbeeld een stiller wegdektype, een andere indeling van het bouwplan, het toepassen van een dove gevel en dergelijke. De centrale vraag bij de financiële overwegingen is hoe wordt bepaald of de kosten en baten van de maatregelen tegen elkaar opwegen. Om de meest kosteneffectieve maatregelen te kunnen bepalen, moeten de mogelijke maatregelen worden doorgerekend. Daarbij worden eerst de bron- en overdrachtsmaatregelen bekeken en pas daarna de gevelmaatregelen. Op basis van de doorrekening wordt bepaald welke maatregelen doelmatig zijn (hoe wordt met de minste kosten het gekozen ambitieniveau gehaald?). Op deze wijze is sprake van een financieel-akoestische afweging. Bij de besluitvorming over een pakket van maatregelen spelen ook andere factoren een rol (bijvoorbeeld stedenbouwkundige inpassing, veiligheid). Het kan dan ook zijn dat de uiteindelijke keuze valt op een andere maatregel dan de meest doelmatige maatregel.

Bij vervoerskundige overwegingen wordt in ieder geval gekeken naar de essentiële wegkenmerken. Hierbij worden de uitgangspunten van het programma "Duurzaam Veilig", ook al zijn deze akoestisch contra-productief, in ogenschouw genomen. In het kader van het hogere waarden-beleid moet immers een belangenafweging plaatsvinden. Hierbij kan verkeersveiligheid boven geluid prevaleren.

4.2 Eisen aan een verzoek om hogere grenswaarde

In de regel wordt door of namens de initiatiefnemer van het bestemmingsplan, bouwplan of de aanleg/reconstructie van een weg of spoorweg in de voorbereidende fase een akoestisch onderzoek uitgevoerd.

In het akoestisch onderzoek wordt de geluidbelasting voor de relevante peiljaren in kaart gebracht. Ook wordt duidelijk of bronmaatregelen en/of overdrachtsmaatregelen mogelijk en haalbaar zijn om de toekomstige geluidbelasting tot de voorkeurswaarde te beperken. Indien dat niet mogelijk is dient dat voldoende te worden gemotiveerd. Als maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn, dan wel overwegende bezwaren ontmoeten van stedenbouwkundige, landschappelijke of financiële aard, kan een verzoek tot vaststelling tot een hogere waarde worden opgesteld.

Aan een verzoek om vaststelling van hogere grenswaarden worden inhoudelijke eisen gesteld. Het verzoek dient minimaal de volgende informatie te bevatten:

- De verzochte hogere waarde;
- De redenen die aan het verzoek ten grondslag liggen;
- De resultaten van het akoestisch onderzoek;
- Een beschrijving van de mogelijkheden om de geluidbelasting te verminderen (inclusief een schatting van de extra kosten);

- Een schatting van de kosten die verwacht worden om te voldoen aan het wettelijk binnenniveau (gevelmaatregelen);
- Kaarten met daarop de lokale situatie. De kaart of kaarten geven bovendien de ligging weer van aanwezige of toekomstige geluidszones.

4.3 Gevoelige bestemmingen

In het Geluidsbeleidplan van Den Helder zijn keuzes gemaakt welke objecten en functies worden beschermd. De volgende objecten en functies zijn wettelijk aangewezen en worden in ieder geval beschermd:

- Woningen, woonboten en overige woongebouwen (zoals verzorgingstehuizen);
- Gebouwen voor onderwijs;
- Ziekenhuizen, verpleeghuizen en andere gezondheidszorggebouwen (zoals medische centra);
- Terreinen voor woonwagens;
- Natuurbeschermingsgebieden (zoals stiltegebieden).

Naast de objecten die door de Wet geluidhinder en Wet milieubeheer worden beschermd, kan Den Helder ook andere geluidgevoelige bestemmingen als geluidgevoelig object aanmerken en als zodanig beschouwen. Hierbij valt te denken aan asielzoekercentra, kinderdagverblijven, peuterspeelzalen, recreatieparken, campings, hotels, parken etc.

De voordelen van meer geluidgevoelige bestemmingen aanwijzen zijn:

- *dat meer personen worden beschermd tegen geluid (bv. asielzoekers)*
- *dat binnen de functie maatschappelijke doeleinden geen onderscheid wordt gemaakt tussen bijvoorbeeld scholen (wel geluidgevoelig) en kinderdagverblijven (niet geluidgevoelig)*

De nadelen van meer geluidgevoelige bestemmingen aanwijzen zijn:

- *dat de gemeente zelf objectieve criteria (bv. wel/niet vrijwilliger kunnen verblijven) moet vaststellen welke functies nog meer geluidgevoelig zijn*
- *dat de geluidgevoelige bestemmingen binnen de gemeente niet hetzelfde zijn als de buurgemeenten.*

Tot nog toe is hieraan geen behoefte aan.

Dit betekent dat in het kader van bij de besluitvorming over hogere waarden naast de wettelijke aangewezen functies en objecten ook deze objecten moeten worden beschouwd.

4.4 Cumulatie van geluid

In het concept van de Handreiking Ruimtelijke Ordening en Milieu van het ministerie van I&M is vastgelegd dat bij de ontwikkeling van bestemmingsplannen rekening moet worden gehouden met het eventueel optreden van cumulatie van geluid. Dit is overigens in lijn met de vaste bestuurspraktijk van de provincie Noord-Holland en jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

In de Wet geluidhinder (art. 110a) en in het Besluit geluidhinder is deze aanpak vertaald. Ter bescherming van (toekomstige) bewoners mag de gecumuleerde geluidsbelasting niet onaanvaardbaar hoog worden.

De gemeente Den Helder is eveneens van mening dat bij een hogere waarden afweging de gecumuleerde geluidbelasting in beeld gebracht dient te worden als sprake is van meerdere relevante geluidbronnen en houdt derhalve rekening met cumulatie van geluid. Dit is immers de situatie waar een bewoner mee te maken heeft. Daar waar als gevolg van cumulatie een hogere geluidsbelasting optreedt, dient bij het dimensioneren van de gevelisolatie met deze gecumuleerde geluidsbelasting rekening te worden gehouden. Op deze manier blijft het binnenklimaat in woningen (bijvoorbeeld belangrijk voor een goede nachtrust) gewaarborgd. Op grond van het Bouwbesluit moet bij het ontwerp van woningen voldaan worden aan de wettelijke binnenniveaus.

Indien een hogere grenswaarde wordt vastgesteld, geldt voor de geluidgevoelige bestemming nog wel een limiet aan het wettelijk toelaatbare binnenniveau in geluidgevoelige vertrekken. Op basis van bouwakoestisch onderzoek dient aangetoond te worden dat het wettelijk toelaatbare binnenniveau niet wordt overschreden. Het gaat dan bijvoorbeeld om een situatie waar een woonwijk is gesitueerd nabij een weg en een spoorbaan (weg- of railverkeerslawaaai) of nabij een (al dan niet gezoned) industrieterrein (industrielawaai) ligt. In onderstaand kader wordt toegelicht op welke wijze met cumulatie in de procedure hogere grenswaarde moet worden omgegaan.

De vereiste geluidswering wordt berekend op basis van de energetische sommatie van de isolatiewaarde per geluidbron. Bij de bepaling van de noodzakelijke isolatiewaarden van de gevels wordt voor wegverkeerslawaaai geen aftrek op basis van art. 1109 Wgh toegepast. Bij de bepaling van de vereiste gevelwering worden de volgende stappen doorlopen:

- Bepaal per bron het wettelijk binnenniveau;
- Bepaal de minimaal noodzakelijke geluidwering per bron;
- Sommeer energetisch de minimaal noodzakelijke geluidweringen;
- De aldus berekende geluidwering dient minimaal gerealiseerd te worden;
- Hanteer het meest ongunstige frequentiespectrum van de optredende lawaaisoorten voor de berekende geluidwering van de gevel(s) om maatregelen te bepalen.

4.5 Dove gevels

In het kader van de Wet geluidhinder is de dove gevel sinds begin jaren negentig een 'erkend' begrip. Op een dove gevel mogen geluidsbelastingen voorkomen hoger dan de maximale ontheffingswaarde. Het begrip dove gevel is ontleend aan de begripsbepaling van een gevel, zoals opgenomen in artikel 1.1 Wgh. Een gevel is daarin gedefinieerd zijnde:

de bouwkundige constructie die een ruimte in een woning of gebouw scheidt van de buitenlucht, daaronder begrepen het dak, met uitzondering van een constructie zonder te openen delen en met een in

NEN 5077 bedoelde karakteristieke geluidwering die ten minste gelijk is aan het verschil tussen de geluidsbelasting van die constructie en 35 dB(A).

Van een dove gevel is ook sprake als een gevel delen bevat die in bijzondere omstandigheden moeten kunnen worden geopend, mits achter deze delen geen geluidsgevoelige ruimte is gelegen. Wat betreft de te openen delen, valt te denken aan een nooduitgang.

De andere kant van de woning moet echter wel geluidluw zijn; op basis van jurisprudentie geldt dat hierbij alle overige geluidsbronnen in beschouwing moeten worden genomen bij een dergelijke afweging. Daarnaast ligt het voor de hand, dat geen buitenruimten (tuin of balkon) aan de kant van de dove gevel worden gesitueerd.

Zolang het gaat om toepassing van de Wet geluidhinder, kan een dove gevel een oplossing bieden in gevallen waarin de maximale ontheffingswaarde zal worden overschreden. Door velen wordt een dove gevel toch als een mindere woonkwaliteit gezien. De gemeente weegt dan ook specifiek af of zij dit wil toepassen.

4.6 30 km/uur-wegen

In het kader van het project "Duurzaam veilig" zijn diverse verkeersmaatregelen bedacht, waaronder de inrichting van gebieden met een maximum snelheid van 30 km/uur. Volgens artikel 74 Wgh zijn deze gebieden gedezoneerd en zijn de bepalingen over voorkeurswaarden en maximale ontheffingswaarden niet meer van toepassing. Volgens de regels van de Wet geluidhinder hoeft aan het geluidsaspect van deze wegen geen aandacht te worden geschonken.

In navolging van een aantal recente uitspraken van de Raad van State kiest Den Helder ervoor bij planontwikkeling hieraan uitdrukkelijk wel aandacht te besteden, zeker nu dergelijke wegen vanwege duurzame verkeersveiligheid in aantal toenemen. Bij het verlenen van vrijstellingen of het vaststellen van bestemmingsplannen zal de gemeente zich uitspreken over de aanvaardbaarheid van deze niet-zoneringsplichtige wegen. De overwegingen zullen zich met name richten op de gevelbelasting vanwege het wegverkeer en het binnenniveau in geluidsgevoelige vertrekken. De gemeente beschouwt 30 km/uur-wegen met een wegenintensiteit van 1500 motorvoertuigen per etmaal of meer, voor wat betreft het aspect geluid als "gewone" wegen. Bij verandering van bijvoorbeeld de weg of het realiseren van geluidsgevoelige bestemmingen wordt onderzoek gedaan naar de akoestische gevolgen van die verandering.

4.7 Binnenniveaus

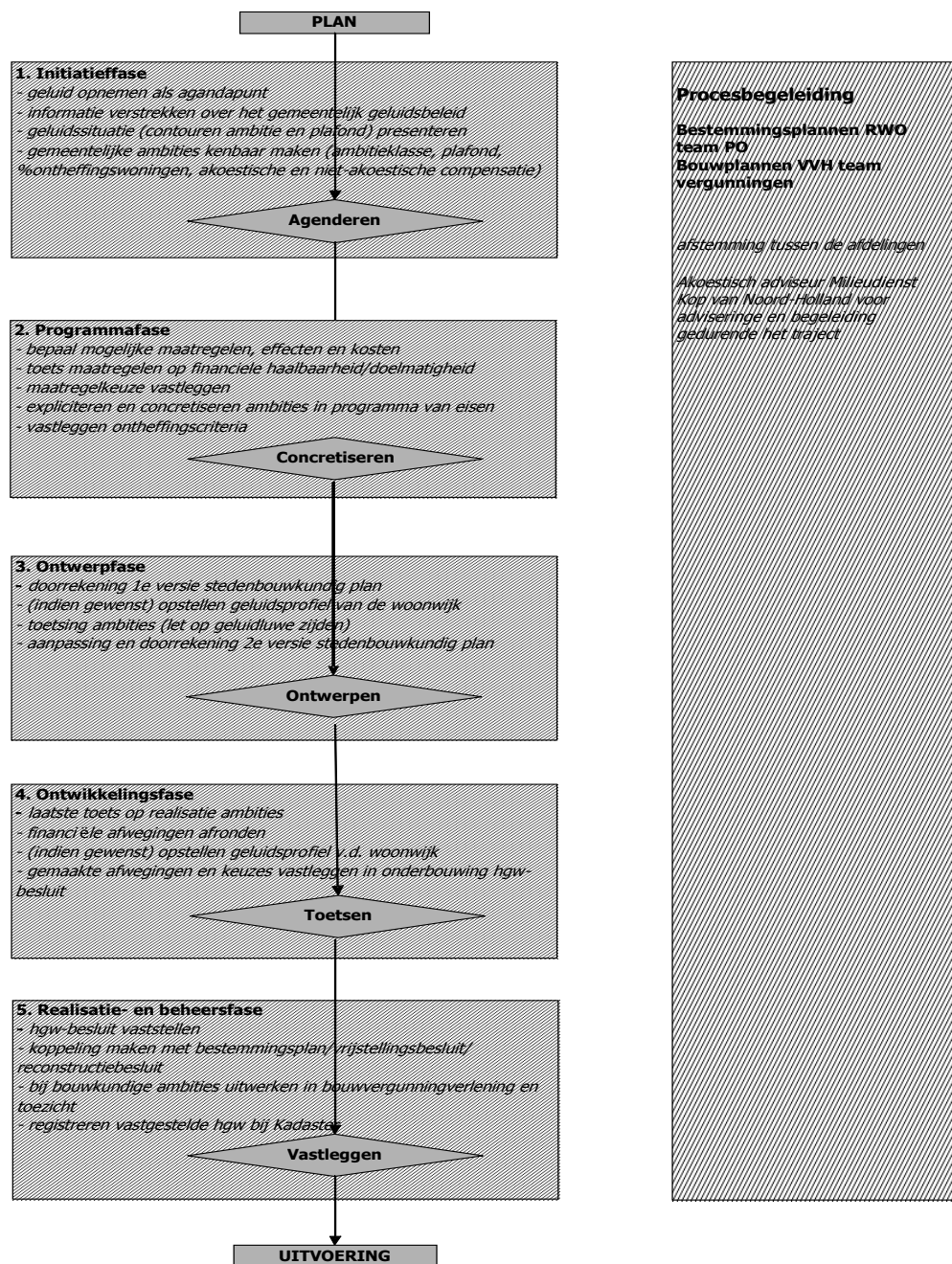
Bij de beleidskeuzen voor de hogere waarden-afweging heeft de gemeente ervoor gekozen om bij de behandeling van aanvragen van een omgevingsvergunning voor de bouw, akoestisch onderzoek te verlangen en de deze te toetsen. Dit om actief te zorgen voor het naleven van wettelijke grenswaarden binnen woningen. Naast het beoordelen van deze onderzoeken bij

vergunningverlening, kiest de gemeente Den Helder ervoor om bij het houden van toezicht op de bouwplaats aandacht te besteden aan de realisatie van het noodzakelijke voorzieningenniveau.

Bij nieuwe woningen in de geluidsklassen "lawaaig" verlangt de gemeente van ontwikkelende partijen dat deze voor de oplevering door middel van metingen wordt aangetoond dat de binnenniveaus in deze woningen voldoen aan de gestelde eisen.

5. Procesmatige inbedding

De inhoudelijke afwegingen moeten op het juiste moment aan bod komen. Het aspect geluid speelt daarbij een rol, met name voor die gevallen waar een hogere waarden afweging moet worden gemaakt. Vormgeven wanneer welk deelonderwerp aan bod dient te komen is de procesmatige inbedding van het beleid. In dit hoofdstuk is hiervoor een aanzet voor een protocol uitgewerkt. Dit is schematisch weergegeven in de onderstaande figuur.

In het planvormingsproces wordt cyclisch-trechterend, oftewel van grof naar fijn, gewerkt. Om te zorgen dat de timing juist is (de juiste keuzen op het juiste moment), is het van belang in elke fase zowel terug te kijken naar de geformuleerde doelstellingen, alsook vooruit te kijken naar de mogelijkheden. Het planproces hoort open en toegankelijk te zijn voor iedereen die zich betrokken voelt of belangen heeft. Nieuwe inzichten en ontwikkelingen krijgen een plek. Het proces geeft voldoende zekerheid dat alles wat van belang is aan orde komt en dat alle onderwerpen zorgvuldig worden behandeld. In feite is de planvorming een keuzeproces. Het is grofweg in te delen in een viertal fasen met elk een document waarin gemaakte keuzen worden vastgelegd. Binnen de gemeente Den Helder zijn met name de afdelingen "Wonen Ruimte en Ondernemen", "Stadsbeheer", en "Veiligheid Vergunningen en Handhaving" betrokken bij dit proces.

1. Initiatieffase

De eerste fase van het planproces, de initiatieffase, betreft het afbakenen van het plangebied en de opgave. Naast de stedenbouwkundige opgave, worden ook de ambities voor relevante onderwerpen expliciet gemaakt. Geluid is één van deze relevante onderwerpen, 'geluidshindervrij wonen' de ambitie op hoofdlijnen die erbij hoort.

Acties:

- Opvoeren van het onderwerp geluid als agendapunt in projectoverleg met initiatiefnemer;
- Verstrekken van informatie over het gemeentelijk geluidsbeleid en gemeentelijke ambities kenbaar maken (ambitieklasse, plafond, % "ontheffingswoningen", akoestische en niet-akoestische compensatie);
- Presenteren van de geluidssituatie (contouren ambitie en plafond);
- Met de akoestisch adviseur van de Milieudienst Kop van Noor-Holland kunnen in een vroeg stadium de mogelijkheden voor een optimale inpassing van het initiatief worden onderzocht.

2. Programmafase

In de programmafase worden de ambities en opgaven geconcretiseerd in een programma van eisen. Duidelijk moet zijn wat moet worden bereikt per fase op welk onderwerp. Ook voor geluid worden de doelstellingen specifiek gemaakt, bijvoorbeeld welk geluidsniveau toelaatbaar is, bij welke functie en op welke locatie. Belangrijk is te realiseren dat bepaalde wijkgeïgen geluiden wel gewenst zijn. Veelal kunnen de geluidsdoelstellingen goed samengaan met doelstellingen voor andere "milieu"aspecten, zoals energie, duurzaamheid, veiligheid. Soms kunnen al een aantal concrete maatregelen worden opgenomen in het programma van eisen. De haalbaarheid van de eisen is in grote mate afhankelijk van het onderliggend (stads)landschap. Ook een eerste toets op financiële haalbaarheid kan aanleiding vormen tot bijstelling van de eisen.

Acties:

- Selecteren mogelijke maatregelen, effecten en kosten;
- Inventariseren eventuele bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke en vervoerskundige aard;
- Toetsen maatregelen op financiële haalbaarheid/doelmatigheid en vastleggen keuzes;
- Expliciteren en concretiseren overige ambities in programma van eisen;
- Vastleggen ontheffingscriteria.

Met de akoestisch adviseur van de Milieudienst Kop van Noord-Holland kunnen de mogelijkheden maatregelen worden onderzocht.

3. Ontwerpfase

In de derde fase (de ontwerpfase) wordt het programma vertaald in een ruimtelijk plan (een eerste stedenbouwkundig plan met een globale opzet). Bij het ontwerpen kunnen verschillende bouwstenen daadwerkelijk worden ingezet. Ook hier vindt een laatste terugkoppeling plaats vanuit maatregelen en kosten: "Is het haalbaar?" Ook hierin heeft de akoestisch adviseur van de Milieudienst Kop van Noord-Holland een rol.

Acties:

- Akoestisch doorrekenen 1e versie stedenbouwkundig plan;
- (indien gewenst) opstellen geluidsprofiel van de woonwijk;
- Toetsen ambities (let naast de hoogstbelaste gevels vooral ook op de gewenste geluidluwe zijden);
- Aanpassen en doorrekenen 2e versie stedenbouwkundig plan.

4. Ontwikkelingsfase

Het plan krijgt in de ontwikkelingsfase met een stedenbouwkundig plan zijn definitieve gestalte. Inrichting en kosten worden in nauwe wisselwerking bepaald. Daarnaast moet worden aangegeven in hoeverre wordt voldaan aan het programma van eisen, en dus aan de geluidseisen.

Acties:

- Uitvoeren laatste toets op realisatie ambities;
- Afronden financiële/landschappelijke/stedenbouwkundige afwegingen;
- (indien gewenst) opstellen geluidsprofiel v.d. woonwijk;
- Indien nodig gemaakte afwegingen en keuzes vastleggen in onderbouwing hgw-besluit.

5. Realisatie- en beheersfase

Na deze vier fasen volgen de fasen van realisatie, beheer (en beëindiging). Ongeveer tegelijkertijd met de ontwikkelingsfase en parallel aan de realisatiefase, lopen de fasen van voorlichting en verkoop. De koppeling tussen de planvorming, realisatie & beheer en voorlichting & verkoop is van cruciaal belang voor het verwezenlijken van een stille woonwijk.

Acties:

- Vaststellen hgw-besluit;
- Leggen van de koppeling met bestemmingsplan/ vrijstellingsbesluit/ reconstructiebesluit;
- Bij bouwkundige ambities uitwerken in bouwvergunningverlening en toezicht;
- Registreren vastgestelde hgw bij Kadaster.

6. Inbedding in werkproces

Het college van burgemeester en wethouders voert de procedure hogere waarden Wgh uit en stelt hogere waarden vast volgens artikel 110 Wgh.

De Milieudienst Kop van Noord-Holland stelt op verzoek het hogere waarde besluit op, met de daarvoor benodigde gegevens. De initiatiefnemer vult een verzoekformulier hogere waarden Wgh in. In artikel 5.4 van het Besluit geluidhinder zijn voorwaarden aangegeven waaraan een verzoek moet voldoen. In bijlage 4 is een aanvraagformulier 'Hogere waarde' opgenomen.

Op het vaststellen van hogere waarden is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing (artikel 110c Wgh). Als het college van burgemeester en wethouders hogere waarden vaststelt voor de vaststelling van een bestemmingsplan (Wro) of voor het nemen van een afwijkingsbesluit bestemmingsplan (Wabo), moet zij het ontwerpbesluit hiervoor tegelijk met het ontwerp van het bestemmingsplan of afwijkingsbesluit bestemmingsplan (Wabo) gedurende 6 weken ter inzage leggen.

Het blijven twee aparte procedures. Na de ter inzage termijn neemt het college een definitief besluit. Dit besluit wordt algemeen bekend gemaakt. Belanghebbenden worden ook geïnformeerd. Beroep bij de administratieve rechter staat open overeenkomstig hoofdstuk 20 van de Wet milieubeheer.

In de regel wordt door of namens de initiatiefnemer in de voorbereidende fase een akoestisch onderzoek verricht. In het akoestisch onderzoek moet duidelijk worden wat de geluidbelasting zonder maatregelen is, welke maatregelen nodig zijn om aan de voorkeurswaarde te voldoen en of deze haalbaar zijn. Als maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn, of als sprake is van overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard, kan een verzoek tot een hogere waarde worden ingediend.

In het Besluit geluidhinder is in artikel 5.4 aangegeven uit welke informatie een verzoek tot het verlenen van een hogere waarde ten minste moet bestaan.

De Milieudienst stelt het collegeadvies en de ontwerpbeschikking in concept op. Deze wordt vervolgens door de afdeling VVH of RWO ter inzage gelegd. Naar aanleiding van dit ontwerp kunnen belanghebbenden zienswijzen inbrengen. Na deze eerste termijn van inzage wordt een definitief besluit genomen waartegen eventueel beroep door belanghebbenden bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State mogelijk is.

De vastgestelde hogere waarde wordt na het definitieve besluit en na vaststelling van het huisnummerbesluit door de milieudienst vastgelegd in het Kadaster.

7. Kadastraleregistratie

Bij de aanleg van een nieuwe weg of de reconstructie van een bestaande weg in de zin van de Wgh, kan het voorkomen dat er alleen bestaande geluidsgevoelige bestemmingen aanwezig zijn. Ook voor deze situaties geldt de in dit hoofdstuk beschreven procedure.

Nadat het besluit definitief is, moet de vastgestelde hogere waarde worden opgenomen in het Kadaster, als informatie behorende bij de betreffende woning (artikel 110i Wgh)

De milieudienst stuurt namens een afschrift van de verleende hogere waarden naar het Kadaster, zodat deze kan worden verwerkt. Dit kan echter pas uitgevoerd worden als de kadastragegevens en de adresgegevens bekend en definitief zijn.

Uit ervaring is gebleken dat vooral bij nieuwe bouwplannen de kadastrale gegevens lang op zich laten wachten. Gemeenten zijn afhankelijk van het kadaster die zelf deze gegevens eerst moet vaststellen. De te volgen procedure voor de kadastrale registratie is gegeven in bijlage 5.

Bijlage 1

Verklarende woordenlijst

Verklarende woordenlijst

akoestische compensatie	het nadeel van de hoge geluidsbelasting wordt gecompenseerd met maatregelen die ook in de akoestische sfeer liggen
ambitie	de na te streven geluidskwaliteit, geluidsprofiel of geluidsklasse
AMvB	Algemene Maatregel van Bestuur
APV	Algemene Plaatselijke Verordening
bandbreedte	Het gebied tussen de voorkeurswaarde en de grenswaarde
cumulatie	het optellen van geluidsniveaus van verschillende bronnen
dB	Geluidssterkte wordt uitgedrukt in dB (decibels). De decibel is een logaritmische grootheid. Dit betekent dat een verdubbeling van het geluidsniveau niet leidt tot een verdubbeling van het aantal decibels, maar tot een toename van 3 dB.
dB(A)	A-gewogen decibel (correctiefactor voor het menselijke oor).
dosismaat	de maat voor het ontvangen geluid
etmaalwaarde	zie L_{etmaal}
geluidsbelasting	de etmaalwaarde van het equivalente geluidsniveau in dB(A) op een bepaalde plaats, veroorzaakt door de gezamenlijke geluidsbronnen in een bepaald gebied
geluidhinder	overlast ten gevolge van geluid die leidt tot gevoelens van irritatie, wrevel, afkeer, boosheid, ergernis en dergelijke.
geluidsklasse	een geluidsniveaubandbreedte, weergegeven in gewoon Nederlands, met een getal en een kleur
geluidsprofiel	een diagram waarin per gebied de percentages woningen in de verschillende geluidsklassen zijn weergegeven
grenswaarde	een waarde die niet mag worden overschreden

$$L_{den} = 10 \lg \frac{1}{24} \left(12 * 10^{\frac{L_{day}}{10}} + 4 * 10^{\frac{L_{evening} + 5}{10}} + 8 * 10^{\frac{L_{night} + 10}{10}} \right)$$

Letmaal	Letmaal etmaalwaarde is de hoogste van de volgende drie waarden: a. de waarde van het equivalente geluidsniveau over de periode 07.00-19.00 uur (dag) b. de met 5 dB(A) verhoogde waarde van het equivalente geluidsniveau over de periode 19.00-23.00 uur (avond); c. de met 10 dB(A) verhoogde waarde van het equivalente geluidsniveau over de periode 23.00-07.00 uur (nacht)
niet-akoestische compensatie	alle factoren die niet de geluidsniveaus beïnvloeden, maar wel als positief element kunnen worden gezien in een omgeving
stand-still principe	het principe dat de bestaande milieubelasting niet wordt verhoogd
voorkeurswaarde	Het geluidsniveau dat in de Wet geluidhinder acceptabel wordt gevonden; bij niveaus boven de voorkeurswaarde moeten bijzondere maatregelen worden getroffen. De voorkeurswaarde voor verkeerslawaai bedraagt 50 dB(A); voor railverkeerslawaai 57 dB(A). Men ziet ook wel de (onjuiste) term voorkeursgrenswaarde.
WRO	Wet op de Ruimtelijke Ordening

Bijlage 2

Koppeling Wgh en de WRO/Wabo

Tabel Koppeling Wgh en de Wro/Wabo

	Geluidsbron		
	Industrielaawaai	Wegverkeerslaawaai	Spoorwegaawaai
Wro-instrumenten			
Bestemmingsplan (art. 3.1 Wro)	X (48, 57 Wgh)	X (76 Wgh)	X (4.1 Bgh)
Wijzigingsplan (art. 3.6, lid 1, onder a. Wro) ²	X (3.3.1 Bro) (48, 57 Wgh)	X (3.3.1 Bro) (76 Wgh)	X (3.3.1 Bro) (4.1 Bgh)
Uitwerkingsplan (art. 3.6, lid 1, onder b. Wro) ²	X	X	X
Omgevingsvergunning			
Binnenplanse afwijking (artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 1° Wabo)	O	O	O
Beperkte afwijking (artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 2° Wabo)	O ¹	O ¹	X (4.2 Bgh)
Ruime afwijking (artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 3° Wabo)	X (49, 58 Wgh)	X (76a Wgh)	X (4.2 Bgh)
Tijdelijke afwijking (artikel 2.12, lid 2 Wabo)	O	O	O

X toetsing aan Wgh/Bgh en de mogelijkheid om een hogere waarde vast te stellen

O geen toetsing aan Wgh, ten eerste toetsing aan voorwaarden in bestemmingsplan, daarnaast akoestische afwijking in het kader van een goede RO

¹ Voor een beperkte afwijking op basis van [artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 2° Wabo](#) jo [Artikel 4, onderdeel 10 van Bijlage II Bor](#) (omzetting

recreatiewoning naar woning) geldt op basis van [Artikel 4, onderdeel 10 van Bijlage II Bor](#) dat bewoning niet in strijd mag zijn met de Wet geluidhinder.

² Met de Crisis- en herstelwet (CHW) is de Wgh aangepast en met het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet is het Bgh aangepast. Het is nu mogelijk om ook bij de vaststelling van een uitwerkingsplan of wijzigingsplan hogere waarden vast te stellen. Tot de inwerkingtreding van de CHW konden hogere waarden alleen vastgesteld worden bij het moederplan.

Bijlage 3

Ambitietabel

Ambitietabel

	Gebied	ambitie	dB	Bovengrens ¹⁾	dB	ambitie	dB(A)	bovengrens	dB(A)
Weg- en railverkeer					Bedrijven				
1.	Natuurgebied	zeer rustig	38/45	redelijk rustig	48/55	zeer rustig	40	rustig	45
2.	Buitengebied	rustig	43/50	zeer onrustig ²⁾	58/63	rustig	45	redelijk rustig ⁶⁾	50
3.	Verblijfsrecreatie	rustig	43/50	redelijk rustig	48/55	rustig	45	rustig	45
4.	Extensieve dagrecreatie	redelijk rustig	48/55	redelijk rustig	48/55	rustig	45	rustig	45
5.1.	Intensieve dagrecreatie: ORW-terrein	onrustig	53/60	lawaaig	65	onrustig	55	zeer onrustig	60
5.2.	Intensieve dagrecreatie: overig	onrustig	53/60	zeer onrustig	58/63	onrustig	55	zeer onrustig	60
6.1.	Wonen: Huisduinen	redelijk rustig	48/55	onrustig	53/60	rustig	45	redelijk rustig	50
6.2.	Wonen: Nieuw Den Helder	redelijk rustig	48/55	zeer onrustig ³⁾	58/63	rustig	45	onrustig ⁷⁾	55
6.3.	Wonen: Boatex	redelijk rustig	48/55	onrustig	53/60	rustig	45	zeer onrustig ⁸⁾	60
6.4.	Wonen: De schooten	redelijk rustig	48/55	onrustig	53/60	rustig	45	redelijk rustig	50
6.5.	Wonen: Julianadorp	redelijk rustig	48/55	zeer onrustig ⁴⁾	58/63	rustig	45	onrustig ⁹⁾	55
7.	Wonen: Binnen de Linie	redelijk rustig	48/55	lawaaig ⁵⁾	65	redelijk rustig	50	zeer onrustig ¹⁰⁾	60
8.	Gemengd gebied	redelijk rustig	48/55	zeer onrustig	58/63	redelijk rustig	50	onrustig	55
9.1.	Stadshart	onrustig	53/60	lawaaig	65	redelijk rustig	50	onrustig	55
9.2.	Stadshart: geluidluwe achterzijde	redelijk rustig	48/55	onrustig	53/60	rustig	45	redelijk rustig	50
10.	Industrieterrein	onrustig	53/60	lawaaig	65	(separaat toetsingskader)			

1) langs de doorgaande wegen

2) langs de Rijksweg en de Langevliet

3) langs de Jan Verfaillweg

4) langs een gedeelte van de Langevliet

5) langs de Zuidstraat, de Binnenhaven,
de Weststraat en de Polderweg

6) bij lintbebouwing

7) omgeving winkelgebied Marsdiepstraat

8) vanwege industrieterrein Westoever

9) omgeving winkelgebied De Schooten

10) vanwege industrieterrein Haven

Aanvraagformulier Hogere Waarden

1. Gegevens aanvrager

Naam

.....
.....

Straat + huisnummer

.....
.....

Postcode/Woonplaats

.....
.....

Telefoon

Telefaxnummer E-mailadres

.....

Uw kenmerk

2. Procedurele aspecten

- 2.1 In welk kader vindt het verzoek om hogere waarde(n) plaats? (bestemmingsplan- of omgevingsvergunning-procedure).
Vermeld de naam van het bestemmingsplan)

- 2.2 Op grond van welk artikel van de Wet geluidhinder - en voor welk type geluidbron - worden hogere waarden) aangevraagd?
(Wegverkeer VL, rai/verkeer RL of industrie IL. Svp het corresponderende artikelnummer van de Wet geluidhinder vermelden)

- 2.3 In welke categorie kan (kunnen) de geluidgevoelige bestemming(en), waarop het verzoek om hogere waarde(n) betrekking heeft, worden ingedeeld?
(Bestaand, in aanbouw, geprojecteerd, of niet geprojecteerd/nieuw)

- 2.4 Tot welke categorie behoort de geluidbron binnen wiens geluidzone de betreffende geluidgevoelige bestemming(en) wordt (worden) gesitueerd?
(*Aanwezig, te reconstrueren, in aanleg, geprojecteerd, niet geprojecteerd/nieuw*)
- 2.5 Is er sprake van een binnen- of buitenstedelijke situatie?
(*zie ook artikel 1 Wet geluidhinder*)
- 2.6 Wat is de wettelijke maximale ontheffingswaarde, en op grond van welk artikel van de Wet geluidhinder/uitvoeringsbesluit?
(*Verwijs naar het juiste artikel- en lidnummer, en geef aan welke regeling van toepassing is*)
- 2.7 Is er voor een of meerdere van de betrokken geluidgevoelige bestemmingen al eerder een MTG (Maximaal Toelaatbare Geluidbelasting) en/of hogere waarde vastgesteld? Zo ja, geef dan hierna een overzicht van de betreffende geluidgevoelige bestemmingen met de vastgestelde MTG en/of hogere waarde.

3. Technisch-inhoudelijke aspecten

- 3.1 Wat is (zijn) de verzochte hogere waarde(n)?
(*Hogere waarde aangeven per woning - inclusief adressering met plaatsnaam- en per weg. Bij een globaal bouwplan per hogere waarde, verwijzende naar het desbetreffende rekenpunt van het akoestisch onderzoek, het maximaal aantal geluidgevoelige bestemmingen aangeven*)

Naam gevoelige bestemming	Aantal	Adres & Plaats	Hogere Waarde In dB / dB(A)	Geluidsbron

- 3.2 Wat is de wettelijke maximaal toegestane snelheid op de betrokken verkeersweg(en), en hoeveel dB is in mindering gebracht op de geprognosticeerde geluidbelasting ingevolge artikel 110g van de Wet geluidhinder?
- 3.3 Geef een beschrijving van de mogelijkheden om de geluidbelasting van de geluidgevoelige bestemmingen te verminderen door maatregelen aan de bron en/of geluidoverdracht, en geef een

schatting van de hieraan verbonden extra kosten. Geef hierbij concreet aan hoeveel geluidreductie per maatregel valt te behalen, en voor hoeveel geluidgevoelige bestemmingen.

- 3.4 Voeg een verklaring toe dat maatregelen als bedoeld in artikel 111, tweede of derde lid, van de Wet geluidhinder, zullen worden getroffen.
- 3.5 Beschrijf - indien de geluidbelasting meer bedraagt dan 53 dB (wegverkeerslawaai) dan wel 55 dB(A) (industrielawaai) dan wel meer dan 60 dB (railverkeerslawaai) - op welke wijze invulling wordt gegeven aan een akoestisch gunstige indeling van de verblijfsruimten, dan wel, indien hieraan niet voldaan kan worden de redenen daarvan.
- 3.6 Er dient een beschrijving, schetstekening en uitvoeringsplan te worden toegevoegd van de geluid afscherpende voorziening tussen weg en geluidgevoelige bestemmingen, indien deze voorziening vereist is om de in het verzoek begrepen hogere waarde(n) te waarborgen.

4. Ondertekening

Plaats

Datum

Handtekening

.....

Bijlage 5

Procedure kadastrale registratie

De wijziging van de Wet geluidhinder houdt onder meer in dat een gemeentelijk besluit tot vaststelling van een hogere geluidswaarde in het openbare register wordt ingeschreven.

Het nieuwe artikel 110i van de nieuwe Wet geluidhinder bepaalt het volgende:

1. Een bestuursorgaan doet een door hem genomen onherroepelijk geworden besluit, houdende een beslissing tot het vaststellen van een hogere waarde dan de bij of krachtens deze wet genoemde waarden, zo spoedig mogelijk inschrijven in de openbare registers, bedoeld in afdeling 2 van titel 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 24, eerste lid, van Boek 3 van dat wetboek is niet van toepassing.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing als een besluit als bedoeld in het eerste lid, ingevolge een besluit of uitspraak in rechte waarbij dat besluit is ingetrokken of gewijzigd, of anderszins zijn waarde heeft verloren, in die zin dat op grond van de betrokken mededeling van het bestuursorgaan de vermelding van de desbetreffende korte aanduiding in de kadastrale registratie wordt verwijderd bij de betrokken percelen. Het eerste lid stelt dat onherroepelijk geworden besluiten tot het vaststellen van hogere waarden zo spoedig mogelijk kadastraal dienen te worden geregistreerd, terwijl het tweede lid aangeeft dat als een dergelijk besluit wordt ingetrokken, wordt gewijzigd of geen waarde meer heeft, de kadastrale registratie daarop moet worden aangepast.

De voor de inschrijving (of wijziging daarvan) benodigde stukken en verwerking daarvan:

Het besluit wordt door de gemeente bij het Kadaster ter inschrijving aangeboden. De kadastrale aanduidingen van de percelen waarop het besluit betrekking heeft dienen altijd te worden vermeld. Dit kan ofwel in het besluit zelf ofwel in de onder een besluit gestelde voetverklaring. Verwerking van het stuk vindt plaats doordat bij de betreffende percelen de objectbelemmering WG ("Besluit op grond van artikel 110 i Wet Geluidhinder") wordt aangetekend.

Een besluit kan ook betrekking hebben op een gedeelte van een kadastraal perceel. In dat geval vindt verwerking plaats doordat bij het betreffende perceel de objectbelemmering WGD ("Besluit op grond van artikel 110 i Wet Geluidhinder gedeeltelijk") wordt aangetekend.

Specifieke eisen aan de papieren afschriften

1. Onderstaande eisen hebben betrekking op de voor het Kadaster bestemde stukken die op papier ter inschrijving worden aangeboden:
2. De afschriften (besluit, enz.) mogen op gewoon blanco papier worden aangeleverd; de speciale Kadasterformulieren (ook wel bekend als Rijksformulieren) behoeven niet meer te worden gebruikt.
3. Boven- en ondermarges dienen 2 centimeter te zijn, een marge van 5 centimeter in de linkerkantlijn aanhouden.
4. De voor inschrijving bedoelde stukken moeten rechtsboven voorzien zijn van een paginanummer en hoeven niet geparafeerd te worden.
5. Binnen de vrij te houden 2 centimeter ondermarge dient aan de linkerkant de tekst "Hypotheek 4" te worden opgenomen.

6. Bijlagen groter dan A4-formaat (maar kleiner dan of gelijk aan A0-formaat) dienen als afzonderlijk afschrift te worden bijgevoegd, en zullen dus, net als het stuk waarvan de bijlage deel uitmaakt, de verklaring van eensluidendheid moeten bevatten.
7. Voorzien van een verklaring van eensluidendheid (zie bijlage VII).
8. Het geheel dient ongevouwen te worden aangeboden.

Bijlage 6

Verklaring van eensluidendheid

Het besluit zal nagenoeg altijd ondertekend worden door de burgemeester en de secretaris in uitvoering van een besluit van B&W.

In de Uitvoeringsregeling Kadasterwet (art.3, lid 3) is bepaald dat een verklaring van eensluidendheid wordt getekend door de ondertekenaar(s) van het stuk, dan wel door één (of meer) van hen die daartoe uitdrukkelijk in het stuk gemachtigd zijn.

De verklaring bevat de volledige voornamen en namen, woonplaats met adres van degene die de verklaring ondertekent (adres van de betreffende gemeente mag worden opgevoerd) en wordt als laatste geplaatst op de voor het Kadaster bestemde stukken. Een notaris mag de verklaring eveneens tekenen.

Ondergetekende/n, (voornamen en naam voluit) , burgemeester van de gemeente, (mag adres van de gemeente zijn), en (voornamen en naam voluit), secretaris van de gemeente, (mag adres van de gemeente zijn), verklaart/verklaren dat bovenstaand afschrift eensluidend is met het ter inschrijving aangeboden stuk.